

RAN SEILFORENING

Slutt for i år



Da er båtene på land og en hektisk og begivenhetsrik sesong er slutt. Jeg vil aller først takke alle som har stått på og jobbet for at vi har kommet i mål med alle arrangementene denne sesongen.

Det har vært lagt ned et formidabelt arbeid, og vi har gjennomført sesongen med bravur! Vi har fått masse positive tilbakemeldinger på både anlegg og hvordan vi tar imot folk, samt hvordan vi gjennomfører regattaene.

Jeg vil gjerne legge frem et avsnitt fra en hyggelig mail vi fikk etter et stort arrangement:

«Det som virkelig sitter igjen etter at jeg har kommet hjem, er vennligheten, positiviteten og den hyggelige atmosfæren alle i arrangementskomiteen bidro til. Dette er noe som veldig få foreninger får til og noe jeg virkelig håper dere kan spre videre til resten av seilnorge.»

Takk for en flott sesong! For styret sin del begynner nå arbeidet med budsjett og planlegging av neste år. Det er stadig utfordrende å fordele ressursene på en god måte, og vi håper vi gjør de rette valgene og gjør det beste for Ran Seilforening.

Jon Andreas Bygstad, leder i Ran Seilforening

MIDTUKESSEILASENE

Trimseilas eller tøff regattaseiling?

I Bergen-området, og sikkert også i resten av landet er det midtukeseilasene, trimregattaene, som har størst deltagelse.

AV TORBJØRN HAUGSDAL • Dette er en fin plass for nybegynnere å få prøve seg på regattaseiling. Noen ganger, men dessverre ikke så ofte som vi ønsker, går disse nybegynnerne videre og blir ivrige regattaseilere. For arrangørene av trimseilaser er rekruttering viktig. Vi trenger og ønsker nye seilere til regatta. Disse er ikke alltid helt oppdatert på regler eller på båtutrustning. Noen av dem blir skremt bort etter hendelser tidlig i karrieren. For at de nye seilerne skal finne seg til rette må de mer erfarne vise hensyn. Det er jo trening, ikke VM.

Trimregattaene er også en arena for de med høyere ambisjoner. De trenger også trening. Og vi trenger disse seilerne som representanter for klubbene, til opplæring og diskusjoner, og for å heve nivået på regattaene og til de ferske seilerne.

For at de erfarne seilerne skal få trent trenger vi fart, tette situasjoner, diskusjoner



TORBjørn HAUGSDAL

TETT: Situasjoner som dette kan det bli dyrt om ikke alle involverte vet hva de driver med. Dette må regattaseilere få trene på.

på regler og tolkninger. Faktisk mener jeg at vi selv på en «uformell» treningsregatta trenger protester. Dette vil lære de som tøyer reglene for langt hva som gjelder, og det vil trene arrangørene.

Vi må legge til rette slik at alle typer seilere finner sin plass på trimregattaene. De erfarne seilerne kjenner hverandre, og vet hva som kan forventes av oppførsel fra andre erfarne seilere. De må få lov til å bruke de mulighetene for taktikk og strategi som reglene gir. De bør også bli møtt med protester dersom regel-tolkningen kan diskuteres. På denne måten får også de trent.

Når de «proffe» treffer «nybegynnerne» må de selvsagt vise hensyn. Det gjør imidlertid ingenting om nybegyn-

nerne også forsøker å vise litt hensyn. Husk at konkurranse-seileren, selv om det er trening, konkurrerer. Ofte er det få sekunder på en to-timers regatta som avgjør de første plassene. Dersom nybegynneren er usikker på regler eller på egen evne til å manøvrere fort og rett, gjør det ikke noe å flytte seg litt.

Det er lett for at en nybegynner med lite mannskap tror at disse store «flinke» regattaseilerne med stort mannskap klarer alt og ser alt. Slik er det dessverre ikke. Også regattaseilere er bundet av fysiske lover, gjør menneskelig feil, og trenger tid på manøvrere. En felles forståelse av hverandres behov og begrensninger vil gjøre treningsregattaene til en flott arena for alle seilere.

En spennende jollesesong

Nok en seilsesong er over. Det har vært en sesong med svært høyt aktivitetsnivå både for jolleseilerne og for seilforeningen generelt. Samtidig har det vært en særdeles spennende sesong.

AV ESPEN BØRRESEN • Vi er nå kommet til den tiden på året der det er tid for å se litt bakover. Når dette leses er blikket på nytt rettet fremover og planleggingen av 2017 er i full gang.

I skrivende stund har vi akkurat gjennomført årets siste kretssamling for joller og brett i Ran Seilforening med hele 47 deltakere, noe som må sies å være bra i slutten av oktober.

På tilsvarende samling i vår møtte 40 seilere. Den store toppen kom i Pinsen, da hele 83 seilere tok turen til Rans Pinsesamling. Bortimot alle var deltakere fra Vestlandet.

Et annet arrangement som overgikk forventningene når det kommer til deltagelse var NM for Laser. Hele 63 seilere tok veien til Ran Seilforening i slutten av september. Det som møtte seilerne var en helg med til dels mye vind. Seilerne

svarte med å vise idrett på høyt nivå. Det var mange vinere etter denne helgen. Ikke bare de som stod på toppen av pallen på søndagen, men også alle de andre som kjempet seg igjennom en helg med knalltøffe seilaser. Et lite skår i gleden var det nok at seilerne på landslaget ikke prioriterte NM.

Som nevnt var det så mange som 47 deltakere på siste samling. Ser vi litt bak tallene finner vi at det er de eldste klassene (Laser 24, Optimist A) som er størst, og at det dessverre er få i de yngste klassene (Optimist B og C). Mye har vært sagt og skrevet om rekruttering. Det er vanskelig å finne en fasit, men et punkt er sikkert; det må hardt arbeid til. Den største utfordringen er nok å få folk ut til foreningen. Når de er kommet, må en jobbe hardt for å holde dem der.

Jeg tror de fleste av oss, både seilere og foreldre, opplever oss selv som svært sosiale. Vi tilbringer tross alt mye tid sammen og har det utrolig kjekt. Men hvordan oppleves vi for de nye som kommer til seilforeningen? Jeg er ikke så sikker på om vi liker det svaret...

Vi har nok mye å hente på å inkludere de nye som kommer, både seilere og foreldre.

I 2016-sesongen har Seil-sportsligaen for alvor vist et annet aspekt av seilingen. Jeg har i mange år opplevd at seilere er veldig «tro» mot sin klasse, og nesten litt redde for å prøve noe annet. Gjennom deltakelsen i Seilsportsligaen har flere av våre jolleseilere fått øynene opp for det å seile større båt, som for eksempel J/70 og Melges 24. Det at en selv ikke trenger å eie båt fordi foreninger og forbund stiller båter til disposisjon, tror jeg også kan bety mye for at eldre ungdommer blir i seilforeningene etter at de gir seg i jollen.

Nå står vintersesongen for tur. Aktivitetsnivået er nok litt lavere, men helt rolig er det ikke i seilforeningen.

I helgene er det aktivitet på vannet – ivrige jolleseilere lar seg ikke stoppe av litt vinterlig vær. Planleggingen av 2017-sesongen er i full gang. Mange erfaringer ble gjort i 2016, og forhåpentlig kan vi gjøre tingene litt bedre neste år, både sportslig og arrangementsmessig.



ESPEN BØRRESEN

LASER-UBÅT: Ansiktsuttrykket til Inger Margrethe Vabø sier det meste. «...Utrolig at det gikk bra!».

NYTT FRA RAN SEILFORENING • ranseil.no

